

Barbara Cartland

A vintage black and white photograph of a young woman with dark, wavy hair, looking slightly to the right. She is wearing a dark, sleeveless top and a bracelet on her left wrist. She is surrounded by a large bouquet of flowers, including roses and hydrangeas.

Armastuse kaitse all

Barbara Cartland
The Protection of Love
1995

Raamatu eesti keeles kirjastamise õigus kuulub eranditult kirjastusele AMOR.

Selle raamatu reprodutseerimine, tõlkimine ja levitamine ilma valdaja loata on õigusvastane ja seadusega karistatav.

Kaane kujundanud OÜ Nonparell
Toimetanud Margot Mahlapuu
Korrektor Inna Viires

© 1995 by Barbara Cartland

All rights reserved.

© 2006 Kirjastus AMOR

Raamatu nr 10385

ISBN 978-9949-20-099-3

Nüüd kõik raamatud meie veebipoest www.ersen.ee ja
e-raamatud www.ebooks.ee

Autori märkus

*V*ene luureteenistuse kolmanda osakonna lõi tsaar Nikolai I, kes valitses aastail 1825–1855.

1849. aastal tekitas tõelise sensatsiooni juhtum, kui vahistati välisministeeriumi nooremläge koos üheksateistkümne sõbraga, kes reedeõhtustes seminarides era- viisiliselt kohtusid.

Neid süüdistati riigivastasuses, mis tähendas nii sunnismaisus- ja tsensuurivastast kriitikat kui ka poolehoidu kiriku, valitsuse ja eraomandi likvideerimisele.

Pärast mõneajalist vangistust Peeter-Pauli kindluses määrati kahekümnele mehele surmanuhtlus ja hukkamine pidi aset leidma paraadiplatsil.

Alles siis, kui noored mehed hakkasid enne hukkamisrühma platsile minema, saabus armuandmine, mis määras kohtualustele vangistuse.

BARBARA CARTLAND

Juhtunu oli küll dramaatiline, kuid kõik süüalused viidi Siberisse.

Tsaar Aleksander III valitsemisajal muutus kolmas osakond veelgi hirmuäratavamaks ja selle eest polnud keegi kaitstud.

Tsaari teenistuses olevad õukondlased vaatasid alati enne üle õla, kui rääkima hakkasid.

Venelased tundsid hirmu isegi kodus lukustatud uste taga olles.

Esimene peatükk

1887

*M*eta Lindley ratsutas aeglaselt kodu poole.

Ta tundis end üksikuna, minnes majja, kus polnud peale teenijate kellegagi rääkida.

Varem oli seal ka tema hoidjatädi, kes oli pidanud aga minema enda koju haiget poega hooldama.

Kõik oli teisiti, kui Meta ema veel elas, sest siis oli maja kogu aeg sõpru täis.

Proua Lindley oli kahtlemata olnud ümbruskonna populaarseim naine.

Paar aastat tagasi leidis aga aset hirmus tragöödia.

Esmalt kukkus Meta isa Philip Lindley jahil olles õnnetult.

Arstid nägid tema ravimisega küll vaeva, kuid härra Lindley suri saadud vigastustesse.

Meest jäid leinama tema abikaasa ja kaks last.

Lapsed tegid kõik, et emale igati rõõmu valmistada ja kuna proua Lindleyl oli palju sõpru, siis oli naine harva üksinda.

Samas tundis ta suurt puudust oma abikaasast, keda naine jumaldas.

Eelmisel talvel, kui ilm läks äkitselt väga külmaks, haigestus proua Lindley kopsupõletikku.

Metale tundus uskumatu, et ühel päeval oli ema temaga ja juba järgmisel igaveseks lahkunud.

Metale oli see väga raske aeg, sest vend Richard pidi siis tihti Londonis viibima.

Seetõttu oli neiu ihuüksi mõisahoones, mis oli varem olnud täis naeru.

Et Meta oli sügavas leinas, siis hoidsid eemale ka need, kes varem Lindleyde maja tihti külastasid.

See oli niimoodi osalt kaastundest, osalt aga see-pärast, et tavaliselt ei taha keegi õnnetu inimesega eriti suhelda.

Meta sai sellest aru.

Samas polnud neil kedagi, kellega rääkida, kellega koos naerda või teha kõiksugu lõbusaid asju, mida ta oli varem teinud.

Hobused olid ainsad, kes talle olid jäänud.

Armastuse kaitse all

Õnneks oli härra Philip enne surma ostnud paar head jahihobust.

Need olid mõeldud selleks, et ta saaks koos perega neist talvekuudel rõõmu tunda.

Meta sai seda nüüd teha.

Ühtlasi pidas neiu aru, kas ta on ikka nii julge, et talve saabudes üksinda jahile minna.

Mõnede meelest oli ebasobiv, kui noor tütarlaps ilma saatjata ringi liikus, ka jahil käies.

Kuid Meta lootis, et Richard hakkab koos temaga rohkem aega veetma.